

Léandre Valero (12/10/1923-21/8/2011)

Με αφορμή το θάνατο του Léandre Valero στις 21 Αυγούστου 2011 έρχονται στο φως δραστηριότητες της Fédération Communiste Libertaire (Ελευθεριακή Κομμουνιστική Ομοσπονδία) στη Γαλλία στη δεκαετία του 1950 και τη στάση της στο κίνημα ανεξαρτησίας της Αλγερίας.

Ο Léandre Valero γεννήθηκε στο Oran της Αλγερίας στις 12 Οκτώβρη 1923, γιος ενός αναρχικού από την Ανδαλουσία, ο οποίος πολέμησε με την FAI στην Επανάσταση και τον ισπανικό Εμφύλιο Πόλεμο.

Κατατάχθηκε στις Forces Françaises Libres (Γαλλικές Ελεύθερες Δυνάμεις), ομάδες που ιδρύθηκαν από τον De Gaulle και οι οποίες αρνήθηκαν να δεχθούν την κατοχή της Γαλλίας κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Πήρε μέρος σε αρκετές πολεμικές επιχειρήσεις και αναμείχθηκε στην απελευθέρωση αρκετών στρατοπέδων συγκέντρωσης. Στη συνέχεια παρά τη θέλησή του, στάλθηκε να πολεμήσει στην Ινδοκίνα το Γενάρη του 1946. Εκεί ανέπτυξε επαφές και σχέσεις με τους Vietminh, τους οποίους προμήθευε πετρέλαιο από τις γαλλικές βάσεις. Αναφέρθηκε ως «ανήθικο στοιχείο» και στάλθηκε πίσω στη Γαλλία τον Αύγουστο του ίδιου χρόνου.

Πήγε στο Παρίσι. Αποφάσισε να γίνει μέλος της Fédération Anarchiste (FA - Αναρχική Ομοσπονδία). Ο πρώτος άνθρωπος που συνάντησε από την Ομοσπονδία στα γραφεία της ήταν ο Georges Brassens, ο οποίος αργότερα έγινε ένας από τους σπουδαιότερους τραγουδοποιούς της Γαλλίας. Στη συνέχεια ο Valero μετακόμισε στην Auxerre και δούλεψε ως τορναδόρος. Στο εργοστάσιο Gardy –όπου δημιουργήθηκε ένα μεγάλο σωματείο της CNT– ο Valero συμμετείχε και συνεργάστηκε με τον Georges Fontenis μέσα στη FA, και παρέμεινε στην οργάνωση μέχρι που αυτή μετασηματίστηκε στην Fédération Communiste Libertaire (FCL).

Δέχθηκε την απόφαση της FCL να σταλθεί στην Αλγερία το 1954 για να βοηθήσει το Mouvement Libertaire Nord-Africain (MLNA – Ελευθεριακό Κίνημα Βόρειας Αφρικής) που είχε στενές σχέσεις με την FCL. Τα πιο γνωστά μέλη του ήταν ο λιμενεργάτης Duteuil, ο Idir Amazit, ο Derbal Salah, και οι δάσκαλοι Fernand Doukhan, Jean Decharriene και Guy Martin. Ο Valero βρήκε εργασία σε ένα εργοστάσιο στο Αλγέρι.

Το MNLA βοήθησε το κίνημα ανεξαρτησίας του Messali Hadj (που ήταν διαφορετικό από το FLN). Η FCL παρείχε κριτική υποστήριξη σε ομάδες που αγωνίζονταν για την ανεξαρτησία και ο Valero τους είπε: «Υποφέρετε από διπλή καταπίεση. Θα σας βοηθήσουμε να απαλλαγείτε από την αποικιοκρατική καταπίεση. Μετά από αυτό είναι στο χέρι σας να απαλλαγείτε από τους εγχώριους καπιταλιστές». Μετά την εξέγερση του 1954 η κύρια δραστηριότητα του MNLA ήταν η υποστήριξη της οργάνωσης του Hadj. Ο Valero ήταν το «γραμματοκιβώτιο» και μερικές φορές έκανε και τον οδηγό των ηγετών του κινήματος ανεξαρτησίας. Την ίδια εποχή ο Valero προπαγάνδιζε τις αναρχικές ιδέες πουλώντας την εφημερίδα της FCL «Le Libertaire» («Ο Ελευθεριακός») στους δρόμους. Είχε πάντα πάνω του ένα ρεβόλβερ για κάθε ενδεχόμενο.

Τον Αύγουστο του 1955 βρήκε δουλειά ως θυρωρός-πορτιέρης σε μια φάρμα στην περιοχή Constantine. Εδώ ήρθε σε επαφή με αντάρτικες ομάδες του FLN (Front de Libération Nationale – Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο) της Αλγερίας και τους προμήθευσε όπλα. Το καλοκαίρι του 1956, για να αποφύγει την στρατολόγησή του στην Αλγερία, αποφάσισε να επιστρέψει στη Γαλλία και να δραστηριοποιηθεί στην παρανομία. Το MNLA, όλο και περισσότερο υπό απειλές, αποφάσισε να αυτοδιαλυθεί και όλα τα αρχεία και τα όπλα του ρίχτηκαν στη Μεσόγειο.

Ωστόσο, μέρος της FCL (δηλαδή αγωνιστές ανάμεσά τους οι Fontenis, Pierre Morain, Paul Philippe και Valero) αποφάσισε το ίδιο καλοκαίρι να περάσει στην παρανομία. Με την αμνηστία που πρόσφερε ο de Gaulle το 1958, ο Valero επέστρεψε στην Auxerre όπου άρχισε να εργάζεται σε ένα εργοστάσιο. Δραστηριοποιείτο στη CGT και το 1960 ήταν μέλος του τμήματος της CGT στην Yonne. Το εργοστάσιο όπου εργαζόταν ήταν το πρώτο που απήργησε στην Yonne το Μάη του 1968 και ο Valero ήταν από τα βασικά στελέχη του κινήματός του.

Ο Valero πήρε σύνταξη το 1983. Το 1991 έγινε ιδρυτικό μέλος της Alternative Libertaire, και παρέμεινε σε αυτή μέχρι το 2000. Παρέμεινε ενεργός στην ιδεολογική προπαγάνδα καθώς και στην συνέλευση της γειτονιάς του μέχρι το θάνατό του.

Πηγή: Νεκρολογία στην «Alternative Libertaire» No 210, Οκτώβρης 2011